

# FAMILIEN OLSEN

EN  
OSVALD  
HELMUTH  
FILM



Turnovold  
40

## Personerne

Alfred Olsen, Grønthandler	<b>Osvald Helmuth</b>
Christine, hans Kone . . . .	<b>Maria Garland</b>
Karen } deres Børn . . . . .	<b>Berthe Qvistgaard</b>
Willy }	<b>Karl Gurstov</b>
Gramstrup, fhv. Overbetjent	<b>Ib Schønberg</b>
Niels Sønderfeldt, Generaldirektør	<b>Axel Frische</b>
Hugo, hans Søn . . . . .	<b>Sigfred Johansen</b>
Statsadvokaten . . . . .	<b>Jon Iversen</b>
Nævningeformanden . . . . .	<b>Ejnar Federspiel</b>
Retsformanden . . . . .	<b>Rich. Christensen</b>
	<b>Aage Schmidt</b>
	<b>Viggo Brodthagen</b>
Nævninge . . . . .	<b>Erika Voigt</b>
	<b>Arthur Jensen</b>
	m. fl.

OLUF BANGS satiriske Folkekomedie

# FAMILIEN OLSEN

af **ALICE O'FREDERICKS**  
og **LAU LAURITZEN**

Ved Udarbejdelsen af Filmmanuskriptet  
har **Fleming Lynge, Svend Rindom** og  
**Paul Sarauw** medvirket.

Den nye Melodi »Naar du er forelsket«  
skyldes **Victor Cornelius**, medens **Carl-  
Viggo Meincke** har skrevet Teksten.

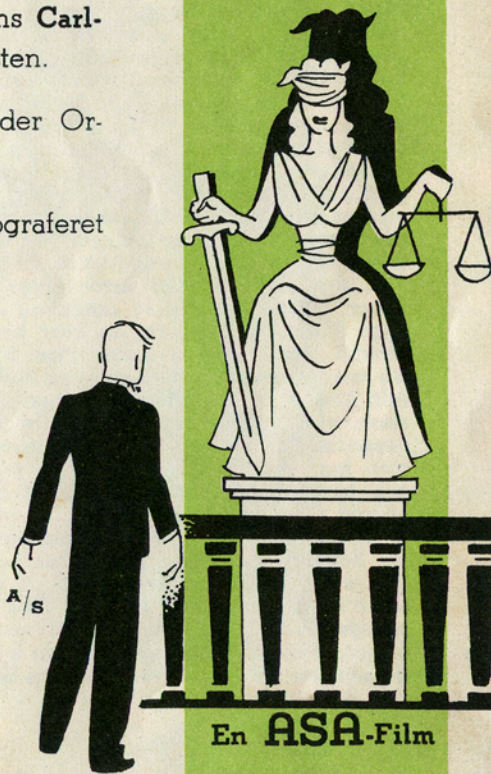
Det er **Teddy Petersen**, der leder Or-  
kestret —

medens **Karl Andersson** har fotograferet  
Filmen —

og **Poul Bang** har været Tone-  
mester.

Kopi: **Johan Ankerstjerne**.

Eneret:  
**TEATRENE FILMS-KONTOR** A/S  
**KØBENHAVN**



En **ASA**-Film

# Familien OLSEN

Grønthandler Alfred Olsen er en lykkelig Mand. Han er fuldt tilfreds med den Lod, der er tildelt ham her i Livet, han passer sin lille Grønforretning, faar sig ofte en hyggelig Sludder med sin gode Ven, den elskelige »Onkel Gramstrup«, en fhv. Overbetjent, der ligesom Olsen har faaet den uvurderlige Evne at kunne glæde sig over de smaa Ting i Tilværelsen, og lever et lykkeligt Familieliv med sin brave Kone Christine, sin unge Datter Karen, som er Student, og Sønnen Willy, som er ansat paa Kontoret i et stort Fiskeeksport-Firma, hvis Leder er den myndige Generaldirektør Niels Sønderfeldt. I dette Firma har Generaldirektørens dygtige Søn Hugo en betroet Stilling, og en Dag kommer et ældre Kontor-Inventar, den bundhæderlige og flittige Frk. Mørk, til Hugo og fortæller, at hun har opdaget, der mangler 500 Kr. i Kassen. Foreløbig har hun selv dækket dem ind, og i Grunden vilde hun ikke røbe det, men hun føler det efter otte Dages Spekulation som sin Pligt, idet man jo daarligt kan have en uhæderlig Mand gaaende paa Kontoret, og der er ingen Tvivl om, at det er Willy, som har taget Pengene. De beslutter at ordne Sagen uden at Senior-Chefen faar noget at vide, men Willy betror sig i sin Sjælekvide til Søsteren Karen, som laaner Pengene af sin Mor og opsøger Generaldirektøren privat for at aflevere dem. Denne overlader det til Hugo at ordne Affæren, og den unge Mand synes saa godt om Karens resolute Optræden, at han nøjes med at give Willy en Maanedes Opsigelse, officielt paa Grund af »Indskrænkninger i Personalet«. Men Olsen holdes helt udenfor denne Historie!

I den følgende Tid lærer Hugo og Karen hinanden rigtig at kende, og den unge Mand forelsker sig op over begge Øren i den friske og kønne Pige. Med sin sunde Fornuft er hun paa een Maade lidt ked af Situationen, idet hun forstaar, at Hugo ikke vil passe i hendes beskedne Hjem som hendes Forlovede, men hun elsker ham og lover at vente paa ham, mens han tager paa Studieophold i England.

Et Aars Tid efter bliver Generaldirektør Sønderfeldt anholdt. Han har i sin Iver efter at piske Forretningen op udstedt falske Prospekter og faaet Folk til at tegne Aktier under forkerte Forudsætninger. Øjeblikkeligt kommer Hugo hjem fra London for at staa ved Faderens Side,

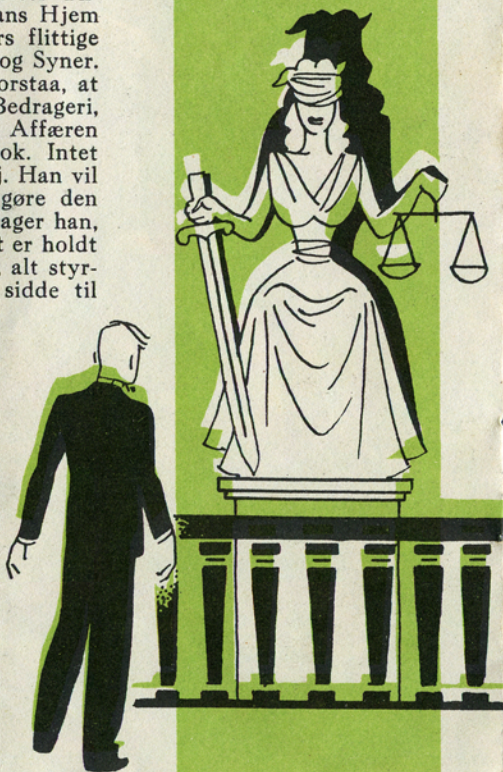




og Karen tilbyder at offentliggøre deres Forlovelse. Men nu siger *han* nej, han vil ikke have den unge Piges Navn nævnet sammen med det Sønderfeldtske saa længe Sagen staar paa, og saadan staar Tingene, da et Lyn pludselig slaar ned i Grønthandlerfamilien:

Grønthandler Olsen bliver udtrykket som Nævning i Sagen mod Generaldirektør Sønderfeldt!

Den ellers saa skikkelige Olsen er ude af sig selv: Jeg vil ikke være Dommer, protesterer han, jeg har ingen Forstand paa det og derfor ingen Ret til at dømme andre Mennesker! Men han maa bide i det sure Æble, og anspændt lytter han til Anklagers og Forsvarers Taler, hvori det vrimler med Udtryk og Sætninger, han ikke forstaar et Muk af. Han anstrenger sig til det yderste — men det, den ene siger er sort, paastaar den anden er hvidt — saa hvordan skal han kunne dømme retfærdigt? Han vender hjem ganske ulykkelig over at være trukket ind i det indviklede Retsmaskineri. Hvad ved jeg om Millioner? spørger han fortvivlet sin gamle Ven Gramstrup. Hvorfor maa jeg ikke være i Fred? Rent galt bliver det, da Hugo efter Tilskyndelse af sin Mor opsøger Olsen i hans Hjem og fortæller Grønthandleren om sin Fars flittige Liv, hans vældige Indsats, hans Drømme og Syner. I sin Ivrighed efter at faa Olsen til at forstaa, at der findes Undskyldninger for Faderens Bedrageri, kommer Hugo uforvarende til at røbe Affæren med Willy, og saa gaar Olsen helt amok. Intet skal trække ham væk fra Sandhedens Vej. Han vil kun Retfærdighed. Men hvad skal han gøre den følgende Dag? Ved samme Lejlighed opdager han, at Karen og Hugo er forlovede. Ogsaa det er holdt skjult for ham. Han kan snart ikke mere, alt styrter sammen om ham, og saa skal han sidde til Doms over en anden! Det kommer da ogsaa til voldsomme Optrin i Nævningesalen, efter at Sagen er indanket til Kendelse. Atter og atter beder Olsen om at faa læst de forskellige Paragraffers Ordlyd op — selv fremfører han alt, hvad der kan tale til Gunst for Sønderfeldt — mere og mere oprevet bliver han ved Tanken om, hvad hans egen Søn har gjort . . . men da han skal afgive sin Stemme, maa han i Overensstemmelse med sin sande Karakter sige: Skyldig! Men Konsekvensen af dette er, at han maa anmelde sin Søn for Tyveriet af de 500 Kr. Imidlertid afviser den forstaende Statsadvokat Sagen som »forældet«, og Olsen replicerer kun: Jamen, Retfærdigheden? I en Døs vakler han bort, kom-



mer i daarligt Selskab paa en Beværtning og søger derefter Hugo, hos hvem han træffer Karen, som nu har besluttet sig til at gifte sig med den Mand, hun elsker. Under Samtalen med Hugo faar Olsen endelig Fred med sig selv og sin Samvittighed, idet den unge Sønderfeldt fortæller ham, at hans Far var skyldig! Han havde spillet et højt Spil og tabt!

... Men Tiden læger jo alt, og da Familien en Sommeraften er samlet i Olsens Kolonihave, er alle Skyer drevet bort!

## Naar man er forelsket ...

Refrain  
Musik: VICTOR CORNELIUS  
Tekst: CARL VIGGO MEINCKE

Hjem-ad fra Dagens Larm føl- ges man Arm i Arm - naar man er for-

Selvom Dagen er lidt trist,  
er jeg dog Optimist,  
for hvis Hjertet gør lidt ondt,  
husk, at Jorden gaar rundt.  
Taarer er kun Spild af Tid,  
væk med Suk, væk med Strid,  
bort med alt det graa Besvær,  
find dig en Hjertenskær —

Hjemad fra Dagens Larm  
følges man Arm i Arm,  
naar man er forelsket.  
Glæderne i det smaa  
lærer man at forstaa,  
naar man er forelsket.  
Al din Tvivl og din Bekymring er  
med Et forbi,  
fra i Dag har Livet atter Indhold  
og Værdi.

Hverdagens mange Mil  
vandrer man med et Smil,  
naar man er forelsket.

Hvis du er en ensom Fyr,  
find saa dit Eventyr,  
Lykken gror paa Alfarvej,  
se, den venter paa dig.  
Osse du skal finde Hvil  
i et Kys — i et Smil,  
lige den, du holder af,  
faar du bestemt en Da'.  
Refrain.

